

udtalt som min bestemte Mening, nemlig, at Pensionsberettigelsen ikke burde kunne gjøre sig gjældende førend efter det 5te Tjenesteaar. Søvrigt kunde jeg næsten være fristet til at spørge det ærede Medlem i Thinget, der sidst syntes bedre at erindre, hvad jeg har sagt i Roeskilde, end jeg selv gjør det, om jeg ikke ogsaa under Forhandlingerne der udtalte dette som min bestemte Mening. Dernæst har jeg troet, at man burde bestemme en fast Størrelse af Pensionskravet for de næste 10 Tjenesteaar, saaledes at Pensionen fra 5—15 Aar vilde blive 30 pCt. af Gagen. Man vilde derved give de Embedsmænd, som gik af, efter en ikke aldeles kort Tjenestetid, men som dog ikke havde tjent i nogen synderlig lang Tid, nemlig som havde tjent under 15 Aar, $\frac{1}{3}$ af deres Gage i Pension, og man vilde saaledes tage et billigt Hensyn til dem, som affædiges efter en kort Tjenestetid, uden dog at overdrive dette. Men efter denne Tid har jeg troet, at Pensionen burde staae i et mere bestemt Forhold til Tjenesteaaarene, og at den burde stige aarlig, og gaae jævnt frem, nemlig i de første 15 Aar med 2 pCt. og i de næste 15 Aar med 1 pCt. aarlig. Man vilde derved i det 30te Aar komme til 60 pCt. og i det 45de Aar til 75 pCt. eller $\frac{3}{4}$ af Indtægten; udover denne Tid troer jeg ikke, at man burde lade Pensionsscalaen stige. Jeg vil imidlertid gjøre opmærksom paa, at jeg dog ikke ubetinget vil, at Pensionerne skulle stige til 75 pCt., selv om Embedsmanden havde havt nok saa lang en Tjenestetid, men at det kun vilde være de Gager indtil 2000 Rbd., som efter en Tjenestetid af 45 Aar, vilde faae 75 pCt. i Pension, medens jo høiere Gagen var, jo mindre vilde Pensionen forholdsviis blive, idet jeg i mit Forslag har tilføiet, at for de første 1000 Rbd., som Gagen overstiger 2000 Rbd., vil ved Beregningen af det Beløb, som skal lægges til Grund for Pensionsfastsættelsen, afdrages 5 pCt., og, som De af Forslaget ville see, vil der bestandig skee et større og større Afdrag, saaledes at af hvad Gagen er mellem 3000 og 3500 Rbd. skulde der afdrages 10 pCt., og 20 pCt. af hvad Gagen er mellem 3500 og 4000 Rbd., 40 pCt. af hvad den er mellem 4000 og 4500 Rbd., og 80 pCt. af hvad den

er mellem 4500 og 5000 Rbd., ligesom hvad Embedsindtægten overstiger 5000 Rbd. aldeles skal fradrages, saaledes at en Pension i intet Tilfælde kan blive større end 3150 Rbd. De ville deraffee, at den Embedsmand, som havde tjent i 45 Aar og som havde 2000 Rbd. i Gage, vilde faae 1500 Rbd. i Pension, hvad der er $\frac{3}{4}$ eller 75 pCt., men at derimod den Embedsmand, som havde 5000 Rbd. i Gage og gik af efter ligesaalang Tjenestetid, kun vilde faae 3150 Rbd., eller 63 pCt. Naar De forfølge denne Tanke tilbage — ikke at tale om, at det var langt fra, at den Embedsmand, som gik af med 6000 Rbd., vilde faae 75 pCt. i Pension for nok saa lang Tjenestetid, thi han vilde kun faae lidt over 50 pCt. — men naar De forfølge denne Tanke tilbage, saa ville De see, at den Embedsmand, som gaaer af med en høiere Gage end 2000 Rbd., vil i alle Tilfælde blive mindre godt pensioneret, efter hvilket som helst Mæremaal end den, som har havt under 2000 Rbd. i Gage. Jeg vil ingenlunde — og Enhver vil lettelig ved Beregning selv finde det — fordølge for Dem, at Gagerne mellem 2000 og 3000 Rbd. ved denne Bestemmelse ikke ville lide noget stort Afdrag — det kan endog siges kun at være et meget lille Afdrag —, men at de høiere Gager vilde lide et større og større Afdrag, og det var ogsaa den Tanke, som fremtraadte under den første Behandling, med stor Styrke, og som jeg ikke kan nægte, at jeg saameget mere maa tiltræde, som jeg allerede ved andre Leiligheder har udtalt det som min Overbevisning, at der i enhver Gage ligger Noget, som jeg troer, at jeg under Krigsskattelovens Behandling betegnede som den standsmæssige Underholdning, ved Siden af den egentlige Embedsløn. Men denne standsmæssige Underholdning er Noget, som egentlig kun skal gives, saalænge Embedsmanden beklæder Embedet, og til hvilken der slet ikke skal tages Hensyn ved Pensionens Fastsættelse. Det er i mine Tanker en meget rigtig Betragtning, som ogsaa har gjort sig gjældende med en stor Consequents i en enkelt Pensionslov, som i den Henseende sikkert fortjener at tages tilfølge. Hvad jeg har tilfigtet ved den Scala, som jeg har fremsat, er saaledes at holde Pensionerne paa et lavt Standpunkt efter de første Embeds-